

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

T/1320/59
2010 OKT 27.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére
Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján az egyes migrációs tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló, T/1320. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 122. §-a elmarad, egyidejűleg a további paragrafusok száma értelemszerűen módosul.

„[122. §

(1) A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed – a (12)–(13) bekezdésben foglalt kivétellel – a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.”

(2) A Pp. 326. § a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A menedékjogról szóló törvény, valamint a végrehajtásáról szóló kormányrendelet alapján indult felülvizsgálati eljárásokban a felperes belföldi lakóhelye, ha lakóhelye nincs, tartózkodási helye, ezek hiányában – a menekültügyi nyilvántartás szerinti – szálláshelye szerint illetékes ítéltábla székhelye szerinti megyei bíróság – a Fővárosi Ítéltábla esetében a Fővárosi Bíróság – jár el. Ha a felperesnek nincs belföldi lakóhelye, tartózkodási helye, illetve szálláshelye, az utolsó belföldi lakóhelye, ha lakóhelye nem volt, utolsó tartózkodási helye, ennek hiányában – a menekültügyi nyilvántartás szerinti – utolsó szálláshelye szerint illetékes ítéltábla székhelye szerinti megyei bíróság – a Fővárosi Ítéltábla esetében a Fővárosi Bíróság – jár el.”]

INDOKOLÁS

A törvénytervezet által javasolt változtatás hatása az lenne, hogy a menekültügyi közigazgatási döntések felülvizsgálata szétszóródna a fogva tartás színhelye szerint illetékességre szert tevő megyei bíróságok között.

A változtatást mind az ügyekkel most foglalkozó Fővárosi Bíróság, mind a magyar ítélkezési gyakorlatot két évtizede követő és értékelő Menekültügyi Főbiztosság hevesen ellenzi, joggal.

A menekült státusz megtagadásának ügyében folytatott felülvizsgálat élet-halál kérdése a felülvizsgálatot kezdeményező szempontjából. A döntés egy olyan nemzetközi egyezmény és uniós irányelv értelmezésén múlik, amelynek tartalmát külföldi ítéletek fejtik ki, teszik a modern korhoz igazodóvá. (Pl. meghatározott társadalmi csoporthoz tartozik-e a tradicionális csonkolással fenyegetett nő). Ezekben a hazai joggyakorlat semmilyen eligazítással nem szolgál, az ítélkező bírácoknak széles kitekintéssel kell rendelkezniük, a magyar jog egyéb területeivel foglalkozva szerzett tapasztalat nagyrészt alkalmazhatatlan.

Tekintettel arra, hogy az egy menekültügyekre szakosodott bíróra jutó menekültügyi ügyteher a Fővárosi Bíróságon évi néhány tucatot nem halad meg, nincs értelme ezeket az ügyeket a szakosított belföldi és külföldi képzéseken részt nem vett megyei bírókra bízni, mert az a joggyakorlat széttöredezéséhez, sok-sok, az Európai Unió Bírósága előtt folyó eljáráshoz és az eljárással járó költségek megsokszorozódásához (tanúk, szakértők tolmácsok jogi képviselők utaztatása, napidíja etc.) vezet. Ha ma a Fővárosi bíróságon az ügyek elhúzódnak, az azért van, mert a bizonyítás bonyolult, a bírác más ügyeket is tárgyalnak, tehát ha a kormányzat az eljárások gyorsabb befejezését akarja elérni, akkor elég, ha a Fővárosi Bíróságot kellő forrásokkal ellátja

Budapest, 2010. október 27.

Szabó Tímea

LMP